

“El misteri del Dijous Sant”

Hem de fer nostres, per
assimilació, aquelles paraules
de Jesús: desiderio desideravi
hoc Pascha manducare
vobiscum –ardorosament he
desitjat menjar aquesta Pasqua
amb vosaltres.

17 d'abril

De cap manera no podrem
manifestar millor el nostre màxim
interès i amor pel Sant Sacrifici, que
observant acuradament fins la més
petita de les cerimònies prescrites

per la saviesa de l'Església. I, a més de l'Amor, ha d'urgir-nos la «necessitat» d'assemblar-nos a Jesucrist, no solament en l'interior, sinó també en l'exterior, movent-nos –en els amplis espais de l'altar cristià– amb aquell ritme i harmonia de la santedat obedient, que s'identifica amb la voluntat de l'Esposa de Crist, és a dir, amb la Voluntat del mateix Crist. (*Forja*, 833)

Abans de la festa solemne de la Pasqua, sabent Jesús que havia arribat l'hora del seu trànsit d'aquest món al Pare, Ell, que havia estimat els seus que eren al món, els estimà fins a l'extrem. Aquest versicle de Sant Joan anuncia, al lector del seu Evangeli, que aquest dia s'esdevindrà quelcom de gran. És un preàmbul afectuós i tendre, paral·lel al que recull Sant Lluç en el seu relat: He desitjat ardentment, diu el Senyor, de menjar aquesta Pasqua amb vosaltres abans de la meva Passió.

Comencem per demanar des d'ara a l'Esperit Sant que ens prepari, per entendre cada expressió i cada gest de Jesucrist, perquè volem viure una vida sobrenatural, perquè el Senyor ens ha manifestat la seva voluntat de donar-se'ns com a aliment de l'ànima. I perquè reconeixem que només *Ell té paraules de vida eterna*.

La fe ens fa confessar amb Simó Pere: *nosaltres creiem i sabem que vós sou el Crist, el Fill de Déu*. I aquesta fe, tota fosa amb la nostra devoció, es la que en aquests moments transcendentals ens mena a imitar l'audàcia de Joan: acostar-nos a Jesús i reclinar el cap en el pit del Mestre que estimava ardentment els seus i –ho acabem d'escoltar– es disposava a estimar-los fins a la fi.

Totes les maneres de dir resulten pobres, si pretenen explicar, ni que sigui de lluny, el misteri del Dijous Sant. Però no és difícil d'afigurar-se

en part els sentiments del Cor de
Jesucrist aquella tarda, l'última que
passava amb els seus, abans del
sacrifici del Calvari. (*És Crist que
passa*, 83)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/dailytext/el-
misteri-del-dijous-sant/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/dailytext/el-misteri-del-dijous-sant/) (07/08/2025)